

Jezus zegt: “Ik ben de Weg”

nummer 65, April 2019
jaargang 21

INHOUD

INHOUD.....	0
COLOFON	1
VAN DE REDACTIE	1
KERKRENTMEESTERS.....	2
PASTORAAL BEGELEIDERS	3
EVEN VOORSTELLEN.....	4
CATACHESE	5
JEUGDVERENIGING	6
NAMIBIE	6
JEMIMA	7
KERKGESCHIEDENIS	9
ISRAEL	10
VOOR JOU – voor de allerjongsten	12
VOOR JOU – 12 MIN.....	13
JOU – 12 PLUS	13
3 BOMEN, 3 DROMEN.....	14

COLOFON

A-10 is een blad voor onderling verkeer in de Hervormde gemeente te Ameide-Tienhoven. A-10 verschijnt drie á vier maal per jaar.

Redactie: Coby Bos, Inge Kool (opmaak), Ton de Kruijk (hoofdredacteur), Wim Streefkerk.

Met medewerking van: Mieke Bolle, Annemieke van Es, Krijn v/d Ham, Jaco Heijkoop, René Mulwijk, Klaas van Oort, Arie Evert Versluis

Redactieadres: Ton de Kruijk,
Hoepmakerstraat 5, 4233 GM Ameide,
a10hervormdekerk@hotmail.com

VAN DE REDACTIE

Dag allen,

Hier is weer een nieuwe A-10 de eerste van dit jaar.

Wij hopen dit jaar vier uitgaven te doen, de tweede net voor de zomervakantie, daarna een begin oktober en aan het eind van het jaar de Kerst editie.

Het kan zo maar zijn dat u ook een keer een stukje voor de A-10 wilt schrijven dan kan dat.

Dan moet u dit voor 15 Juni doen, dan komt het in de A-10 van begin Juli.

Bij de vorige Editie zijn een paar dingen mis gegaan, zo stond het stuk kerkgeschiedenis van Krijn er niet in en onder het stuk van de JV stond een verkeerde naam dit had Alien Sloof moeten zijn.

Ik als hoofdredacteur vind dit toch jammer, want een ieder die een stukje schrijft vindt het tenslotte prettig als het erin staat. Niet waar.

Om alles beter te stroomlijnen hebben wij een strak schema gemaakt en hebben we een nieuwe, voor de redactie overzichtelijker, emailadres aangemaakt:
a10hervormdekerk@hotmail.com

Ik wens u en jullie veel leesplezier.

Ton de Kruijk

KERKRENTMEESTERS

Vacatures sleuteldrager / bedienend personeel De Hoven

Sinds 2014 zijn er 4 vrijwilligers / echtparen die op maandag t/m donderdag 's avonds de deuren van De Hoven openen, het bord in de hal bijwerken, de voorraad bekertjes, koffie, koekjes, fris etc. boven aanvullen en aan het eind van de avond de deuren weer sluiten. Ze zijn die avond ook oproepbaar als er een BHV-er nodig is. Een van deze vrijwilligers is Anneke Westerhout en zij heeft dit werk sinds 2014 gedaan. Anneke heeft aangegeven m.i.v. het nieuwe winterseizoen hiermee te willen stoppen. We zijn haar (en natuurlijk ook de andere "sleuteldragers") bijzonder dankbaar dat ze dit mooie werk voor onze gemeente gedaan heeft.

We zijn daarom op zoek naar een opvolger/ opvolgster (of man + vrouw) die deze taak van Anneke wil overnemen. Het gaat over de invulling van de dinsdagavond. Het zou mooi zijn als een gemeentelid, welke achter De Hoven woont en ook BHV heeft, dit zou willen doen maar uiteraard zijn ook andere gemeenteleden van harte welkom. Het is eventueel mogelijk om via De Hoven een BHV cursus te volgen als je dit certificaat nog niet hebt.

Daarnaast zijn wij op zoek naar extra bedienend personeel, voor de feesten en partijen, condoleances en uitvaarten die regelmatig in de Hoven gehouden worden. Je krijgt dan een zgn. 0-uren contract en wordt er per gewerkt uur betaald.

Voor beide vacatures zijn meer inlichtingen te verkrijgen bij
Anita Harteveld (tel. 06-30022944)

Vrijwilligers

Nu we het toch over o.a. de vrijwilligers hebben: we zijn enorm dankbaar dat er zoveel vrijwilligers zijn. Binnen de kerkelijke structuur zijn er zeer veel vrijwilligers iedere dag actief om de organisatie te laten functioneren. Je komt daar pas achter op het moment dat er b.v. wisselingen zijn in het werk en daardoor nieuwe vrijwilligers worden ingezet. Ik kan ze allemaal niet bij name noemen maar vanaf deze plaats een ieder enorm bedankt voor de inzet. Bijzonder mooi om te zien hoe God, door de inzet van al deze gemeenteleden heen, Zijn kerk ook bij ons in Ameide en Tienhoven bouwt.

Onderhoud gebouwen

Wellicht zult u gedachten hebben gehad bij het annuleren van de kerkdienst in Tienhoven op zondag 31 maart jl. Het komt nl. niet zo vaak voor dat een kerkdienst geen doorgang kan vinden. Toch vonden wij het als kerkrentmeesters niet verantwoord om de dienst door te laten gaan. De ketel van de verwarming was stuk gegaan. Uiteraard komt er dan een proces op gang van offerten voor een nieuwe ketel, met daarnaast de regelunit, welke ervoor zorgt dat alles weer loopt zoals wij verwachten mogen. Dit proces heeft iets meer tijd nodig gehad dan voorzien. In de tussentijd wordt (en blijft) het wel koud in de kerk, mede door de koude nachten halverwege maart was de binnentemperatuur van de kerk tussen de 0 en 5 graden Celcius. En dat vonden wij toch écht te koud. We moeten niet vergeten dat je stilt zit en de voeten op een (koude) stenen vloer hebt staan. Kortom de dienst is gecancelled. Uiteraard staat onderhoud goed op het netvlies bij ons. Ook om te voorkomen dat dit soort zaken een patroon zouden vormen. We hopen dat de dienst in mei weer in de normale setting gehouden kan worden. Daarnaast is het kapotte stucwerk rechts van de preekstoel ook gerepareerd zodat de kerk er weer mooi uit ziet van binnen.

JOT

In verband met het besluit van de kerkenraad tot het houden van kindernevendiensten zal in het Jot deze dienst tijdens de eredienst gehouden worden. Wij zullen het JOT aanpassen qua veiligheid, meubilair en overige inrichting om de kindernevendienst op een juiste manier te kunnen laten plaats vinden. Dit betekent dat de benedenverdieping hiervoor zal worden benut, de bovenverdieping is in zijn geheel gereserveerd voor het clubwerk en de overige activiteiten die daar gewoonlijk worden gehouden. Overigens is het JOT uiteraard te bespreken voor een verjaardag of kleine activiteit. Wij hebben daarvoor een schappelijke huurprijs met een kleine kaart voor hapjes en drankjes. Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Arie Slob: arieslob@live.nl of 06-43962000.

René Muilwijk

PASTORAAL BEGELEIDERS

(Voorheen Vertrouwenspersonen)

Zoals u wellicht weet, is in onze gemeente een team van Vertrouwenspersonen werkzaam.

Omdat de naam Vertrouwenspersonen andere associaties legt dan bedoeld, is die naam veranderd in Pastoraal Begeleiders, kortweg PB-ers.

Pastorale begeleiders willen beschikbaar zijn voor gemeenteleden die door het leven moeten met moeiten van welke aard dan ook en hen liefdevol bijstaan met een luisterend oor, een geopende Bijbel en gevouwen handen.

Een PB-er komt op bezoek via het al lopende contact van de wijkouderling of de predikant. Dat kan nodig zijn op het moment, dat het betreffende gemeentelid graag meer begeleiding zou willen, maar dat dat door de wijkouderling of predikant niet geboden kan worden. De PB-er vervangt niet de wijkouderling of predikant, maar komt naast hem te werken. Hun werk is dus aanvullend. Ze zijn toegerust door een twee jarige opleiding en hebben ook de belofte van geheimhouding afgelegd. PB-ers zijn geen hulpverleners, maar ze kunnen eventueel wel doorverwijzen naar professionele hulpverlening.

U kunt ook zelf contact opnemen met de coördinator van de Pastoraal Begeleiders, Klaas van Oort (06-53337934). Hij zal dan voor u de contacten leggen met de wijkouderling of de predikant. Dit kan zomaar een makkelijkere weg zijn als het leven al moeilijk genoeg is en u toch graag met iemand in gesprek zou gaan. God heeft ons aan elkaar gegeven dus schroom niet!

Klaas van Oort

Een reactie van iemand die begeleiding kreeg

Het werk van de Pastorale Begeleiders.

Dit mooie werk vanuit de Gemeente, vrijwilligers, die tijd nemen om mensen in nood te helpen, te luisteren naar hun verhaal, hun noden, wat kan dat fijn zijn vanuit de Gemeente, de verbondenheid, die ontstaat, waar kan je zomaar terecht bij artsen, er is nergens meer tijd voor, hier is ongedwongen tijd voor je. Ja, ik mag uit mezelf vertellen over "mijn" Pastoraal Begeleider. Ja, zij is zelf ook druk, maar dit pastorale werk lijdt daar niet onder. Gemeente, dit mooie werk waar zoveel mensen, waar ik ook bij hoor, mag niet verloren gaan. Dit is onmisbaar in een drukke, jachtige wereld.

Misschien dat de Pastoraal Begeleider wat meer uit de schaduw gehaald kan worden, want het is fijn om je noden te vertellen, het gebed en bemoediging te ontvangen.

Dank je wel, Pastoraal Begeleiders, voor jullie betrokkenheid en verbonden zijn in en met de Gemeente.

Moge de Heere God dit werk zegenen.

EVEN VOORSTELLEN

Even voorstellen

naam : Rick van Elk
 getrouwd met : Jiska van Elk-Vermeulen
 kinderen : Jikke, Sophie en Julie
 woonplaats : Reeuwijk

Wat heeft u gedaan in de periode voordat u in Ameide/Tienhoven kwam werken?

Ik heb mijn studie theologie altijd gecombineerd met een à twee dagen vrijwilligerswerk in het missionaire kinderwerk. We gingen dan elke week met een podiumwagen naar een vaste plek in een arme wijk om een geweldig programma van zingen, spel en onderwijs met de kinderen te doen. Daar heb ik net zoveel geleerd als in mijn studie. Toen ik bijna klaar was met mijn studie, kon ik bij de HGJB aan de slag als jeugdwerkadviseur. In die rol mocht ik bijna 12 jaar lang kerkenraden en jeugdamtsdragers door het hele land adviseren over clubwerk, catechese, geloofsopvoeding, eredienst en jeugdpastoraat. Advisering ging vaak ook gepaard met training en toerusting, dus ik heb diverse cursussen en veel toerusting-opmaat ontwikkeld en gegeven. Daarnaast heb ik een paar jaar activiteiten als de Kinderdagen, de Verspietersdagen en de Belijden-is-doen avonden georganiseerd. Eind 2017 ben ik overgestapt naar het middelbaar onderwijs, als docent godsdienst. Daar kon ik mijn draai en toekomst echter niet vinden.

Wat was uw motivatie om het “beroep” kerkelijk werker te kiezen?

Toen ik wist dat ik niet verder zou gaan als docent in het middelbaar onderwijs, ben ik teruggegaan naar wat mij ten diepste drijft. En dat is het Evangelie van Jezus Christus. Dat wil ik dienen. Het verandert levens, zoals het ook mijn leven verandert. Het geeft hoop en kracht. En om de Koning der koningen, Jezus Christus, te mogen dienen, dat is écht by far het mooiste wat er is. Bij de HGJB heb ik jarenlang veel verschillende kerken mogen dienen, maar altijd wat op afstand: je komt voor een traject van advies en/of toerusting en dan ga je weer. De laatste jaren in dat

werk groeide bij mij het verlangen om langduriger in een gemeente te kunnen werken. Als kerkelijk werker komen deze twee zaken helemaal samen.

Wat zijn uw taken als kerkelijk werker?

Als kerkelijk werker ben ik pastoraal werker in de helft van de gemeente. Dan bezoek ik mensen die in het ziekenhuis zijn of thuis een heftige ziekte dragen. Of mensen die om andere redenen pastorale zorg nodig hebben. Elke week bereid ik de catecheseles voor de tieners voor en geef die les op de dinsdagavond. Ik ben als adviseur betrokken bij de jeugdraad en de commissie vorming en toerusting. Samen met ds. Van Trigt verzorgen we afwisselend de avonden van de Hovenkring, de bezinningsmomenten voorafgaand aan het Heilig Avondmaal en de leiding van de Ouderen ontmoetingsmiddagen. Daarnaast ga ik van lieverlee ook steeds vaker voor in diensten.

Waar kijkt u naar uit in de komende periode als kerkelijk werker?

Er is veel om naar uit te kijken. Nu ik bezig ben met een opleiding om voor te mogen gaan in de erediensten, merk ik dat ik er steeds meer naar uit kijk om het Evangelie te mogen brengen in de eredienst. Maar ik popel ook om de komende jaren het jeugdwerk verder tot bloei te helpen komen. Er gebeurt veel en ik ontmoet veel toegewijde jeugdleiders. Daar zijn mogelijkheden om jongeren gericht te helpen toegroeien naar de Heer Jezus Christus.

Zijn er boeken/verhalen/liederen die u sterken in het geloof?

Nou en of! Ten diepste is het altijd het Woord van God, dat mij sterkt in het geloof. Daarom lees ik geregeld in de Bijbel. Maar omdat de Bijbel groot en veelomvattend is, heb ik ook de ontdekkingen van andere gelovigen nodig. En daar gaat deze vraag gaat natuurlijk over. De boeken van Henk Binnendijk helpen mij om een persoonlijke relatie met de Here God te ontdekken. Verhalen als De Kronieken van Narnia en The Lord of the Rings vind ik fantastisch, omdat - op heel verschillende manieren - de ongekende kracht en reikwijdte van het

Evangelie erin naar voren komen. Ook lees ik graag theologen als J.I. Packer, N.T. Wright, Van de Beek, Keller, Bonhoeffer, Lewis, Paas en anderen. Het boek 'De slag om het hart' van Herman Paul heeft mij de afgelopen weken bijvoorbeeld erg geïnspireerd in het nadenken over kerkverlating.

Muziek speelt een grote rol in mijn leven. Nu ik dit schrijf luister ik naar 'Hymn of the cherubim' van Tchaikovsky en naar 'Miserere mei' van Allegri. De vrolijkheid van 'de vier jaargetijden' van Vivaldi is aanstekelijk. Maar ook een lied als 'Jesus blood never fails me' en 'Eagle rider' van Delirious, of 'Mission's flame' van Matt Redman, of 'You don't miss a thing' van Bethel Music zijn speciale liederen voor me. Uit het Psalmboek zijn het bijvoorbeeld de Psalmen 2, 23, 71, 91 en 104 die mij in het bijzonder aanspreken.

En het zijn ook de verhalen van de mensen die ik in Ameide en Tienhoven bezoek, die mij sterken in mijn geloof. De eerlijkheid waarmee we het leven kunnen openleggen en waarmee we samen bij God kunnen komen, is misschien wel het beste voedingsmiddel voor geloof.

Is er een verschil in de manier van geloven tussen de “jeugd” en de “ouderen”?

Daar zou heel veel over te zeggen zijn, maar ik probeer kort de allerbelangrijkste zaken te noemen.

Als eerste: dat denk ik wel, al is het alleen maar omdat jongeren groot worden in een compleet andere tijd dan ouderen. De wereld is een dorp en dus zijn alle verschillende levensovertuigingen een optie. De meeste ouderen zijn groot geworden in een tijd dat je óf christelijk geloofde óf niet. Jongeren moeten hun weg vinden in een soort keuzemenu van alle grote en kleine wereldreligies, agnosticisme, en alle varianten in de christelijke bubbel. Als er ten minste ruimte in hun hart is om bezig te zijn met andere zaken dan wat er dagelijks aan aardse dingen op hen afkomt.

Aan de andere kant komt het er voor zowel jong als oud op aan om je met je hele hebben en houden toe te vertrouwen aan de Here God. Want dat is geloven: Hem vertrouwen. Vertrouwen dat Hij goed is. Vertrouwen dat Zijn kijk op de werkelijkheid waarheid is.

Vertrouwen dat Zijn weg voor ons leven écht de beste optie is. Ten diepste moeten we allemaal ontdekken dat God te vertrouwen is. We zijn gauw geneigd te denken dat het over is met de leuke dingen als we ons overgeven aan God. Dat Hij je bijvoorbeeld naar de enge binnenlanden van Afrika stuurt als Hij het echt voor het zeggen krijgt in je leven. Of dat je dan moet stoppen met je hobby waar je zo van geniet. En daarom is er veel lauwheid en geloofstwijfel onder kerkmensen. Het ontbreekt nogal eens aan toewijding, puur omdat we niet geleerd hebben dat God écht te vertrouwen is. Alsof Hij er als een soort sadist plezier aan heeft om je leven moeilijk te maken en allerlei dingen van je af te pakken. Nee, zo is God niet. Het geheim is dat je de vrede die je hebt gevonden in bijvoorbeeld je hobby, in mag ruilen voor een vrede die oneindig veel groter en dieper en indrukwekkender is. Als je je aan de Heer toewijdt, dan gaat Hij je vernieuwen. En ook je verlangens worden - indien nodig - vernieuwd. Die toewijding, die overgave, is voor jongeren en ouderen net zo moeilijk. Jongeren hebben het nodig dat ze dit geloof kunnen zien in de levens van ouderen.

Wim Streefkerk

CATACHESE

Beste lezer,

Bijna iedere week komen we met een groep 16+-ers bij elkaar om samen na te denken over wat het geloof voor ons persoonlijk betekent. Samen zoeken we de verdieping in Gods Woord en hebben we het over thema's die ons bezig houden. Vaak pakken we een concreet thema dat we de eerste avond met de dominee vooral theoretisch/theologisch behandelen en de avond daarop, door Jaco, Marlies of Timon praktisch en interactief bespreken. Iedere avond is inspirerend, zeker omdat we veel van elkaar en van God leren.

Twee avonden spraken afgelopen seizoen met name aan:

Op dinsdagavond 19 maart heeft Henk de 16+ catechisatie bezocht. Hij sprak die avond over homofilie en over hoe hij daarin zijn weg is gegaan als christen. Hij vertelde hoe hij leeft als homo die geen (seksuele) relatie wil aangaan en wat de reacties van zijn omgeving daarop zijn. Ook legde hij duidelijk uit waarom hij zo wil leven ondanks dat het best moeilijk kan zijn, en waarom hij denkt dat dit is wat God van hem wil. Al met al was dit een erg succesvolle en leerzame avond dankzij de openheid van Henk. - Thirza Stoelinga (16 jaar)

Een andere avond, die ons zeker aan het denken heeft gezet is de avond over vluchtelingen. Gerben de Lange gaf die avond een presentatie over zijn stage in het vluchtelingenwerk. Veel van ons hadden al een duidelijke, vaak negatieve afhoudende mening t.o.v. vluchtelingen. Maar juist doordat Gerben ons echt meenam in het leven van een vluchteling en het leven van een asielzoeker in een Nederlands AZC, veranderde dat onze blik op vluchtelingen. Want tientallen keren komt de vreemdeling/vluchteling voort in de Bijbel en hoe wij daar als christen om mee moeten gaan. Door het delen van ervaringen van iemand uit onze gemeente of zelfs vriendengroep, kwam dit thema zeker binnen en hebben we een heel waardevolle avond mogen beleven.

Dit zijn zomaar twee avonden die eruit sprongen, maar er zijn ook veel andere avonden geweest die van grote waarde zijn geweest. Aan het eind van het seizoen kijken we terug op mooie ontmoetingen, goede momenten van diepgang en een gezamenlijke geloofsgroei. We zien uit naar gezellige ontmoetingen op straat, bij Blend, de JV, in de kerk of waar dan ook en hopelijk ook volgend jaar weer bij een nieuw seizoen 16+ catechese.

Harreljke groet,
Jaco Heikoop
namens de 16+ catechese.

JEUGDVERENIGING

JV bezoekt mannenvereniging

Eens per jaar worden wij als JV uitgenodigd door de mannenvereniging. Dit is ook de enige avond waarop vrouwen ook welkom zijn op de mannenvereniging. Al werd van deze unieke kans niet veel gebruik gemaakt. Ik was het enige vrouwelijke JV lid dat tijdens deze avond aanwezig was. De avond begon met gebed en een voorstel ronde. Daarna was er nog de ruimte om vragen te stellen of iets te vertellen aan de overige leden. Na een psalm was het tijd voor de Bijbelstudie. Een lid had een stuk uit de Bijbel uitgekozen en zich hier goed in verdiept. Het lid legde uit wat in het bijbelstuk stond en gaf achtergrond informatie. Vervolgens mochten de anderen leden vragen of opmerkingen plaatsen en zo ontstond er een mooi gesprek over het bijbelstuk. Ik vond het leuk om een keer een Bijbelstudie te doen op een andere manier dan ik gewend ben van de JV.

Annemieke van Es

NAMIBIE

Jezus volgen in de gevangenis

'Somebody touched me when I was in prison, It must have been the hands of the Lord!'

Ze zingen het enthousiast, de tien gevangenen in hun speciale T-shirts met de tekst 'Christ Followers Choir.' Het is één van de drie koren die met hun gezang de

afstudeerplechtigheid van vier medegevangenen opvrolijken. God zelf heeft ons aangeraakt in de gevangenis, zingen ze.

Ik ben op bezoek in de gevangenis van Tsumeb, waar een deel van onze afstandsstudenten gevangen zit. Want ook in de gevangenis kun je student van NETS zijn en leren over groeien in je geloof, het opbouwen van de kerk en het evangelie delen met anderen. Vandaag krijgen vier studenten hun officiële diploma en dat moet gevierd worden! Een vijfde student is helaas de dag ervoor net overgeplaatst en moet het feest aan zich voorbij laten gaan.

Ongeveer zeventig gevangenen zijn aanwezig in een eetzaal van de gevangenis. De vier studenten die afstuderen, dragen tijdens de ceremonie een officiële academische toga. Ook familieleden van hen, een aantal bewakers, en enkele leidinggevenden van de gevangenis zijn erbij. Het is mooi om te merken dat de gevangenis deze NETS-cursus waardeert, omdat ze merken dat gevangenen erdoor veranderen.

Eén van onze studenten vertelt over hoe hij in de gevangenis terecht kwam op beschuldiging van moord. De NETS-cursus heeft hem enorm geholpen om niet verbitterd te raken, maar om vooruit te kijken en zijn blik op Jezus te richten. Hij heeft grote plannen om het evangelie te delen met anderen, hier in de gevangenis maar ook in zijn leven daarna. Hij moet nog acht jaar zitten, maar zijn ogen stralen als hij vertelt over wat God in zijn leven doet.

Christ Followers Choir samen met een van de studenten.

Ik mag zelf in deze gevangenis preken en vertel over het verschil dat Jezus maakte in het leven van zijn discipelen. Ook wij mogen

Hem volgen, van Hem leren en in zijn aanwezigheid ontdekken dat Hij met zijn Geest door ons heen wil werken. Ik heb vijf plaatjes meegenomen die mijn verhaal illustreren. Verschillende gevangenen maken aantekeningen, en ook een functionaris van de gevangenis begint druk te zoeken naar zijn pen. Wat bijzonder om samen in de gevangenis de bijbel te openen!

Dan is het grote moment gekomen. De gevangenen glimpen als ze hun diploma in ontvangst nemen. Er worden foto's genomen, frisdrank gedronken en donuts gegeten. Dan verlaten wij de gevangenis weer. We zijn erg onder de indruk van de impact die NETS mag hebben in de levens van mensen!

Joram Oudshoorn

JEMIMA

Van parachutes en Jemima

Onlangs vierden we bij het gezinsvervangend tehuis in Houten, waar ik werk, een lentefeest. We hadden Aad en Esther Meima uitgenodigd met hun parachute om met ons te spelen. Omdat het prachtig weer was, deden we het parachutespel, waarbij allerlei Bijbelverhalen aan de orde komen, op het grasveld naast onze locatie. Tegenover ons huis staat een serviceflat en al gauw verschenen op verschillende balkonnetjes stoelen met oudere mensen, die nieuwsgierig keken en genoten van wat we aan het doen waren, van onze enthousiaste uitroepen en ons zingen. Zo werden de dieren uit de ark in de parachute gegooid en keken we welke van die dieren het hoogste kon springen.

Ook waren er twee goede herders die de schaapjes gingen vangen die onder de parachute verdwaald waren.

Of we zongen “Kings of kings and Lord of lords, glory ***klap*** Halleluja” en als we klaptten moesten we de parachute loslaten en weer snel terug pakken eer hij op de grond viel.

Terwijl we zo bezig waren moest ik ineens denken aan Jemima. Het huis, voor mensen met een meervoudig handicap in Beit Jala, tussen Bethlehem en Jeruzalem, waar ik ieder jaar vrijwilligerswerk doe. Tegenover Jemima staat ook een grote flat en daar wonen allemaal mensen die zo in de tuin van Jemima kunnen kijken en zien wat daar gebeurt. Er wonen vooral moslim-mensen en om geen aanstoot te geven wordt er dus bij Jemima niet zo uitbundig over de Bijbelverhalen gespeeld en van God gezongen. Ze doen vooral hun best om geen ergernis te wekken of al te luchtig over te komen. Geen vrijheid van meningsuiting daar dus.

Toch kan intussen wel weer een beetje de vlag uit bij Jemima. Want er is reden om blij te zijn: de bezuinigingen van het afgelopen jaar, hebben het gewenste resultaat gehad en het jaar kon mede dankzij extra giften toch redelijk worden afgesloten.

Helaas is wel de manager Lana vertrokken, wat verdrietig is, want ze had een groot hart voor de mensen en goed zicht op de zorg die nodig was.

Het bestuur heeft na veel omzwervingen eindelijk een nieuwe manager gevonden. Een man met veel managementervaring in het hotelwezen, maar helaas geen ervaring in de zorg. Ik ben wel heel benieuwd hoe dat er dan gaat uitzien. Dat levert voor het bestuur en mij in elk geval wel weer een flinke uitdaging op om toch te maken dat de zorginhoudelijke onderwerpen steeds aandacht blijven krijgen. En belangrijk om de kennis die we de afgelopen jaren in Jemima gebracht hebben niet verloren te laten gaan.

Toen ik in 2013 kwam solliciteren bij Jemima, was één van mijn vragen: hoeveel Palestijnse en Joodse of Israëlische mensen werken er in Jemima? Niet wetend dat er helemaal

geen Israëliërs werken. Het was zelfs behoorlijk naïef om dat te denken, want Jemima ligt op de Westbank en in Beit Jala mogen feitelijk geen joden komen. Maar toch is er wel iets wonderlijks gebeurd, de nieuwe manager is nl. een belijdend christen, lid van een evangelische gemeente in Bethlehem en blijkt een Israëlisch paspoort te hebben. Wat betekent dat hij in Israël geboren is/gewoond heeft en bekend is met de Israëlische wetgeving en organisaties.

Hij kan dus met zijn kennis en ervaring ook in Israël mogelijk goede contacten leggen en onderhouden met gehandicapten-instellingen aldaar. Dat kan Jemima zeer ten goede komen. Zo zijn er momenteel al contacten en scholingen geweest bij Aleh, zeg maar het “Philadelphia-van-Israël”, waar de zoon van Rabbijn Evers werkzaam is en al het e.e.a. voor Jemima heeft kunnen betekenen. Daarnaast heeft deze manager, zodra hij in dienst kwam, aangegeven graag elke week een bidstond te willen houden, om zo inhoud te geven aan het feit dat ze van God afhankelijk zijn voor alle zorg. En hoewel het geloof dus in Jemima, in tegenstelling tot ons, vooral binnenshuis moet worden beleden en gevierd, mogen we weten dat ze veilig zijn onder de parachute van Gods liefde en trouwe zorg.

Zodra ik weer ga, zal ik u op de hoogte houden van de ontwikkelingen middels een nieuwsbrief op de site van de kerk.

Dank voor uw meeleven en vriendelijke groet, namens de bewoners en medewerkers van Jemima in Beit Jala (Bethlehem)

Mieke Bolle www.jemima.nl

KERKGESCHIEDENIS**Abraham Verheij uit Ameide deel 2**
'Van zilversmid tot predikant'

In de A-10 van oktober vorig jaar is er begonnen aan een serie over personen die in Ameide zijn geboren en in hun latere leven predikant zijn geworden.

We zijn begonnen met een oude bekende, Abraham Verheij, geboren 25 september 1821 wonende op het Kerkplein tegenover de kerk en naast de lagere school. Hij groeide op in een onbezorgd, groot gezin waar hij geborgenheid voelde in zijn omgeving, broers, zussen, een fijne vader en moeder. Op 12,5 jarige leeftijd was er voor hem beslist om bij zijn oom Piet van Gelderen in Schoonhoven, als zilversmid te gaan werken. Hij kreeg onderdak bij oom Arie van Gelderen die broodbakker was in Schoonhoven. Met grote heimwee ging hij 's maandags 's morgens vroeg weg en ging zaterdagmiddag met een geluksgevoel weer naar huis. In zijn pubertijd sloeg hij een andere weg in, op zijn 19^e jaar werd hij ernstig ziek en stil gezet met zijn gedachten. Waardoor hij weer de Godvrezende weg inslaat. Op 9 maart 1844 trouwt hij op 22 jarige leeftijd met Pieterella van Ooyen. Ze is van 15 mei 1818, dus 3 jaar ouder. In de avond van 3 februari 1845 (11 maanden later) wordt een welgeschapen zoon geboren. Hij wordt vernoemd naar zijn opa uit Ameide met de doopnaam, Isaak Andries Verheij. Een uur later is de vreugde echter omgeslagen in droefheid, omdat zijn vrouw Pieterella is overleden. Waarschijnlijk aan inwendige bloedingen. Zijn moeder Willemina van Gelderen uit Ameide komt naar Schoonhoven om te troosten en de begrafenis bij te wonen, na 5 dagen gaat zij naar huis, een verdrietige zoon achterlatend. Tot zover een samenvatting van deel 1.

De dagen na de begrafenis bleef hij alleen achter met diepe moedeloosheid en ontevredenheid in zijn hart. Hij vond het niet eerlijk dat zoveel ouderen gespaard bleven voor de dood en mijn vrouw nam de Heere

weg. Hij voelde een prikkel van vijandschap in zijn hart. Hij ging weer naar zijn werk, moedeloos en troosteloos zat hij naast zijn medearbeiders en voelde zich van alles verlaten. Ook de weg met God was hij kwijt en voelde zich bang en benauwd. Zijn zoon was ondergebracht bij zijn oom Arie en diens vrouw wat hem wat verlichting gaf. Worstelend met zijn gedachten vroeg hij zich steeds af waarom de Heere hen had verlaten. Het stormde in zijn ziel. Hij dacht aan verschillende psalmen waardoor er na enige tijd verlichting kwam in zijn hart en de benauwdheid afnam. Hij las onder andere de volgende psalm: *"Bezwijkt dan nooit in bitt're smart, of bangen nood mijn vlees en hart. Zo zult Gij zijn voor mijn gemoed. Mijn rots mijn deel mijn eeuwig goed."* Met deze woorden werd zijn ziel vervuld met de liefde van God en door Jezus Christus die als eeuwige Verlosser een levendige gestalte gaf in zijn hart. Zijn droefheid was veranderd in blijdschap. Hij wilde het iedereen toeroepen: *'Kom maakt God met mij groot, want mijne ziel is gered, de Heere heeft mij welgedaan.'*

Een zus van Abraham kwam bij hem inwonen om zijn zoon te verzorgen. Dat gaf weer enige gezelligheid, en hij zegt: *'Loof den Heere mijne ziel en vergeet geen van Zijn weldaden.'* Met die rust in zijn hart leeft hij een stil en afgezonderd leven.

Enige tijd later laat Abraham Verheij zich uitschrijven bij de Hervormde Kerk van Schoonhoven en sluit zich aan bij de afgescheidenen. Daar wordt hij diaken. In die kringen vindt hij zijn nieuwe vrouw. Op 9 september 1847 trouwt hij voor de tweede keer. Hij is dan 2,5 jaar weduwnaar. Zijn nieuwe vrouw heet, Agatha Theodora Sperna Weiland. Zij is geboren in Schoonhoven op 29 april 1816. Abraham was toen 26 jaar en zijn vrouw 31 jaar. Hij voelde zich goed en dankte de Heere met de woorden: *'De Heere is mijn Herder mij zal niets ontbreken.'* Zijn hart werd vervuld met de begeerte om als zilversmid een eigen zaak te beginnen. Hij opent 1 mei 1849 op de Havenstraatsewal 86. Enige angst was er in zijn hart of hij bekwaam genoeg was voor dit vak. Die angst vloeide weg door een preek over Zondag 20 met een uitleg dat de Heilige Geest werkte in

onderwijs en handwerk. Zijn zaak wierp ruime winst af door het vele werk wat hij kreeg. Al spoedig nam hij een knecht in dienst. Enkele jaren later heeft hij 6 werknemers in dienst. De zaak gaf 400 gulden winst per jaar af, voor die tijd veel geld. Hij las trouw in de Bijbel en las uit de tijd van Salomo: *'zilver werd als niets geacht, maar het woord van God was goud waard.'* Zo openbaarde in zijn hart een vurige begeerte om het Evangelie te prediken aan hen die het willen horen. Met kracht ging hij in gebed en kwam uit bij 1 Timotheus 3:1 *'Dit is een betrouwbaar woord, indien iemand de begeerte heeft tot prediking, verkeerd deze in een voortreffelijk werk.'*

De volgende keer gaan we verder over hoe hij in zijn omgeving gaat preken, gaat studeren in Rotterdam en predikant wordt in Dordrecht.

Krijn v/d Ham

ISRAEL

Christenen in het Midden-Oosten.

De ontredde in het Midden-Oosten is groot. Duizenden mensen verdreven van huis en haard. Met het einde van de Eerste Wereldoorlog eindigde na 400 jaar ook het Ottomaanse rijk en de Turkse overheersing. De Engelsen en Fransen moesten uit de ontstane chaos weer landen gaan vormen en grenzen bepalen.

De Joden kregen weer een thuis tot woede van de Arabieren, dat heden ten dage actueel is als Joods-Palestijnsconflict.

Gevolg dat zo'n kleine één miljoen (!!!) Joden uit de Arabische landen werden (en nog worden) verdreven.

Hoe ging en gaat dat met de christenen in die landen?

Al duizenden jaren worden christenen in het Midden-Oosten vervolgd. Ze proberen om niet betrokken te worden bij conflicten in de regio, maar ondanks dat zijn zij vaak de eerste slachtoffers. Zelfs in betrekkelijk rustige landen zijn de levensomstandigheden voor christenen moeilijker dan voor moslims.

Syrië. - De oorspronkelijke bewoners van Syrië waren christenen. Zij werden eeuwenlang onder druk gezet en geweld werd daarbij niet geschuwd. Veel christenen hebben zich daardoor zich bekeerd tot de Islam en zijn geheel gearabiseerd. Het overblijfsel van die inheemse christenen is lid van de Assyrische kerk. Het Syrische regiem bestraft iedere moslim die christen wordt.

Jordanië. - Dit land wordt vaak gezien als het meest gematigde land van de Arabisch-islamitische wereld. Ook hier is het bij wet verboden dat een moslim zich tot het christendom bekeert.

Christelijke mannen mogen niet trouwen met een niet-christelijke vrouw. Christenen mogen hun geloof binnen de erediensten vrijelijk belijden, maar moeten zich wel onderwerpen aan verschillende bepalingen van de (islamitische) shariawetgeving.

Egypte. - Egypte heeft in vergelijking met de andere landen in het Midden-Oosten het grootste aantal christenen. Maar dat betekent niet dat zij in dit land een betere levensstandaard hebben of dat zij enige invloed kunnen uitoefenen op de nationale politiek. Koptische christenen worden geweerd van hoge posten binnen de overheid. In het dagelijks leven worden christenen stelselmatig gediscrimineerd. Zo sluiten sportclubs christenen buiten met de mededeling dat zij zich eerst maar eens moeten bekeren tot de islam. Vaak worden jonge christelijke vrouwen ontvoerd en gedwongen zich tot de islam te bekeren. De overheid grijpt in dergelijke situaties bijna nooit in. Ook worden eigendommen van christenen gestolen of vernield zonder dat de politie optreedt.

Irak. - De vervolging van christenen in dit land begon direct nadat Saddam Hoessein was afgezet (!!!).

Mensenrechten van christenen werden geschonden en christelijke vrouwen worden door de moslims gedwongen de hijab (gesloten hoofddoek met alleen het gezicht vrij) te dragen. De situatie van de christenen in Mosul (het bijbelse Nineve) werd

onhoudbaar toen de moslims in Mosul extremistische groepen van Al-Qaida en IS gingen steunen. Openlijk evangeliseren is uitgesloten. Als een Irakees zich bekeert tot het christendom dan wacht hij of zij de doodstraf. Zelfs als de overheid de wet niet toepast, dan zijn er genoeg extremisten die dan voor eigen rechter spelen en de christenen vermoorden.

Palastijnse Autoriteit. - Palestijnse christenen worden gediscrimineerd en vervolgd door zowel de islamitische bevolking als de Palestijnse regering. In 2015 werd het Mar-Chabelklooster door moslims in brand gestoken. Het is Palestijnse moslims bij wet verboden zich tot het christendom te bekeren.

Iran. - Een Iraanse christelijke activist schreef in een brief dat het absoluut onmogelijk is het lijden van christenen in Iran in het kort samen te vatten. Deze brieven schrijver had zich in 2013 tot het christendom bekeerd. Het heeft jaren geduurd voor hij andere christenen kon ontmoeten omdat Iran geen godsdienstvrijheid kent. Aan een Bijbel komen is heel moeilijk. Veel christenen houden hun identiteit verborgen omdat zij bang zijn dat zij door hun islamitische burens worden aangegeven bij de autoriteiten. Er zijn geen christelijke scholen. Christelijke kinderen worden op islamitische scholen gedwongen om zich te bekeren tot de islam. Wie betrapt wordt op evangeliseren verdwijnt achter de tralies. De Iraanse autoriteiten staan niet toe om het christelijk geloof te praktiseren.

Libanon. - Ooit een christelijke natie. Heel veel christenen zijn tijdens diverse emigratiegolven naar het Westen vertrokken. Met als gevolg dat de moslims nu de overhand hebben. Het is Iran gelukt Libanon te infiltreren via Hezbollah (partij van Allah). De christenen die nu nog in Libanon verblijven, leven voortdurend in angst en worden als tweederangs burgers gezien en behandeld. Hezbollah strijdt niet alleen tegen Israël maar is ook een jihadistische terreurorganisatie die ook in Libanon de sharia wil doorvoeren en dat houdt in dat christenen bij wet vervolgd

zullen worden.

Israël. - Dit land is de enige democratie (!!!) en het enige land in het Midden-Oosten waar christenen dezelfde rechten hebben als andere burgers. Zij genieten de voor iedereen vastgelegde godsdienstvrijheid en hoeven niet bang te zijn te worden vervolgd en kunnen hun geloof openlijk belijden. Wie wel eens in Israël is geweest, weet hoeveel kerken er zijn.

Veel christenen in de omliggende landen beamen de vrijheid van christenen in Israël, doch durven dat in eigen land niet uit te spreken uit angst voor de islam. Zij zien Israël wel als vijand doch respecteren het land wel. Dat vijandbeeld in de omliggende landen is hen van kindsbeen voor gehouden en ingeprent en de hele samenleving is daar van doordrenkt.

Shalom
ArieEvert Versluis
(Bron: ITD)

A-10

A-10

A-10

A-10

A-10

A-10

A-10

A-10

A-10

A-10

A-10

A-10

VOOR JOU – 12 MIN

Ineens zijn ze er, sneeuwkllokjes, blauwe druifjes, krokussen, weer wat kleur in je tuin, die er deze winter maar grijs bij lag. Ineens is het 's avonds weer licht als je gaat eten en kun je daarna nog buiten spelen. Ineens zijn ze er, lammetjes, ze springen en dansen in de wei, waar het in de winter maar een saaie boel was. Ineens hoor je ze weer, de vogels, als je 's morgens de deur uit stapt. Waar het in de winter maar stil was, hoor je ze nu overal fluiten en zingen. Het geklepper van de ooievaars op de kerktoren, eendjes in de sloot, het gezoem van de bijen, frisse blaadjes aan de bomen, nieuw leven, het is lente. Wonderlijk hoe alles weer tot leven komt!

Nu is de lente ook het seizoen waarin we Pasen mogen vieren, het feest van de opstanding. Op Goede Vrijdag stierf Jezus aan het kruis voor de zonden van ons, mensen. Op de Paasmorgen stond Hij op uit de dood. Wat een wonder! Voor ons is het niet te begrijpen hoe dat is gegaan, maar wat een hoop gaat daar van uit. De dood heeft niet het laatste woord, Jezus overwint! Als ik in de lente om mij heen kijk, zie ik dat zelfs in de schepping terug.

Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. Heer, hoe heerlijk is Uw naam!

Coby Bos

JOU – 12 PLUS**Koningsdag**

27 april. In Nederland is het dan koningsdag. In Ameide is er op de Dam na het zingen het roepen van drie woorden. Leve de koning. De woorden kun je vertalen in een wensende vorm; Moge hij leven. Psalm 72 is een gebed voor een koning. Voor koning Salomo. Maar ook een visioen waarin de komst van de Here Jezus wordt voorspeld.

Na onze Nederlandse koningsdag komt Hemelvaartsdag. Hemelvaartsdag is eigenlijk ook een Koningsdag. Koning Jezus komt thuis. Na Zijn volbrachte werk met Pasen. Hij heeft de dood achter zich gelaten en Hij zal leven tot in eeuwigheid. Want alles wat bij de dood hoort heeft Hij verslagen. Het visioen van Psalm 72 is daarom geen fata morgana. Het gaat ergens over. Niet minder dan naar de doorbraak van het Koninkrijk van God. Daarom: Leve de Koning!

Wim Streefkerk

3 BOMEN, 3 DROMEN

Lang geleden stonden er op een heuvel drie kleine bomen; ze stonden daar en droomden van wat ze later wilden worden wanneer ze groot waren.

De eerste kleine boom keek naar de sterren en zei: "Ik wil een schat bewaren. Ik wil bekleed worden met goud en gevuld met kostbare stenen. Ik word de mooiste schatkist in de hele wereld!"

De tweede kleine boom keek naar de kleine stroom die beneden voorbij kronkelde op weg naar de oceaan. "Ik wil over verre wateren reizen en machtige koningen vervoeren. Ik wil het machtigste schip ter wereld worden!"

De derde kleine boom keek naar de vallei daar beneden waar ijverige mannen en vrouwen aan het werk waren in een ijverig stadje. "Ik wil helemaal niet weg van deze heuveltop. Ik wil zo groot worden dat de mensen later, wanneer ze hier voorbijkomen en naar me kijken, hun ogen naar de hemel richten en aan God denken. Ik wil de grootste boom van de wereld worden!"

Er gingen veel jaren voorbij. De regen kwam, de zon scheen, de kleine bomen groeiden en groeiden. En op een dag kwamen de houthakkers de heuvel opgewandeld. De eerste houthakker keek naar de eerste boom en zei: "Dit is een prachtige boom. Het is echt de volmaakte boom voor mij". En met een paar zwaaien van zijn blinkende bijl viel de eerste boom tegen de grond. "Nu gaan ze een mooie kist van mij maken; ik zal een kostbare schat bevatten", dacht de eerste boom.

De tweede houthakker keek naar de tweede boom en zei: "Dit is echt een sterke boom. Een perfecte boom voor mij". En met een paar zwaaien van zijn blinkende bijl ging ook die tweede boom tegen de grond. "Nu ga ik verre oceanen kunnen bevaren", dacht de tweede boom. "Ik zal een groot schip worden dat machtige koningen vervoert".

Maar de derde houthakker keek niet eens op. "Elke boom is goed voor mij", gromde hij. En met een paar zwaaien van zijn blinkende bijl viel ook de derde boom om.

De eerste boom was blij toen hij in de werkplaats van de timmerman werd binnengebracht. Maar de timmerman maakte uit zijn hout een voederbak voor dieren. De eens zo fiere boom werd niet met goud bekleed en hij werd ook niet gevuld met een kostbare schat. Hij hing vol zaagsel en werd gevuld met hooi voor de hongerige dieren.

De tweede boom glimlachte toen de houthakker hem binnenbracht op een scheepswerf. Maar er werd die dag helemaal geen machtig zeilschip

gebouwd. De eens zo sterke boom werd in stukken gezaagd en er werd een eenvoudige vissersboot mee gebouwd. Hij was te klein en te zwak om op oceanen, of zelfs op een stroom te varen. In de plaats daarvan werd hij naar een meer gebracht.

De derde boom was totaal in de war toen de houthakker hem in een paar grote stukken hakte en hij zo werd achtergelaten op een grote houtstapel. "Wat gebeurt er toch met me?", dacht de eens zo machtige boom. "Al wat ik wilde was om op die heuvel te blijven staan en mensen naar God te wijzen".

Er gingen weer heel wat dagen en nachten voorbij. De drie bomen waren hun vroegere dromen helemaal vergeten. Maar op een nacht werd de eerste boom verlicht door een helder sterrenlicht toen een jonge vrouw haar pasgeboren kind in die voederbak legde. "Ik had zo gehoopt dat ik een wiegje voor hem had kunnen maken", fluisterde haar man. De moeder nam zijn hand in de hare en glimlachte omdat het licht zo mooi op dat vuile en ruwe hout scheen. Dit wiegje is prachtig", zei ze. En plots besepte de eerste boom dat hij op dit moment de kostbaarste schat van de hele wereld bevatte.

Op een andere avond nam een vermoeide man met zijn vrienden plaats in de oude vissersboot. De man viel in slaap terwijl de tweede boom langzaam over het grote meer voer. Plots begon het te bliksemen en stak er een vreselijke storm op. De kleine boot kraakte. Hij wist dat hij niet sterk genoeg was om zoveel reizigers veilig door dit stormweer te vervoeren. De vermoeide man werd wakker. Hij stond recht, strekte zijn hand uit en zei: "Weest stil". Toen ging de storm even plots liggen als hij was begonnen. En toen begreep de tweede boom dat hij de Koning van hemel en aarde mocht vervoeren.

Op een vrijdagochtend werd de rust van de derde boom ruw verstoord toen de twee stukken van zijn stam werden weggehaald van die grote houtstapel. Hij wist niet wat er gebeurde toen hij verder gedragen werd langs die woedende menigte. Hij sidderde toen de soldaten de handen en voeten van een man aan zijn stam vastnagelden. Hij voelde zich angstig, schuldig en ellendig. Maar de volgende zondagochtend, toen de zon opkwam en de aarde beefde van vreugde toen besepte die derde boom dat Gods liefde alles had veranderd. Het gebeuren had de derde boom sterk gemaakt. En iedere keer wanneer de mensen opkeken naar die boom zouden ze aan God denken. Dit was veel beter dan de grootste boom in de wereld te zijn. Hij was de boom die voor altijd naar de hemel mocht wijzen!

VBW

Dinsdag 30 april en woensdag 1 mei
van 10.00 – 12.00 uur

Timmerdorp

Dinsdag 30 april en woensdag 1 mei
van 13.30 – 16.30 uur

Donderdag 2 mei
van 8.30 – 11.00 uur
en 16.30 – 17.30 uur
(inloop uurtje en prijsuitreiking)

Tentdienst

Zondag 5 mei
om 14.30 uur

**IK GELOOF
+ IN AMEIDE**